

Başkaları için bir şey yapmak istiyorsan, onları düzeltmeye çalışmak yerine kendini düzelt. Bu onlara da daha faydalı olacaktır.

Bunu nerede okuduğumu hatırlamıyorum, tam ifade böyle olmayabilir: İnsanların başkalarının *iyiliği* için başkalarını düzeltmeye çalışması... Öğretmenlik. Akıl verme. Nasihat.. Pek sonuç verdiğini görmedim, 17 yaşındaki kardeşimi düzeltmeye çalıştım bir ara, daha çok ders çalışsın, daha az gezsın, daha erken uysın, telefonu elinden bıraksın... diye. Pek işe yaramadı. Hatta hiç işe yaramadı. Kızıp köpürmenin de faydası olmadı.

Diğer birine *kendine ve çocuklara zarar verme* diye çok söyledim, dinlemedi. Benim *kendi menfaati* için böyle söylediğimi düşündü, kendim için *de* iyi bir şey, tabii ki, insanların iyiliğini kendimizden bağımsız olarak istemeyiz, onların iyi olması bizim de lehimize... Bir insanın karşısındaki zarar görsün diye kendine zarar vermesi tuhaf bir psikolojik durum zaten, hastalık, akreplik.

Ben de sonunda bu gibi meselelerle uğraşmak yerine, kendimi daha iyi yapmaya karar verdim. Kardeşime artık *okula git* bile demiyorum, dünyada benden bir şeyler öğrenecek merak ve kıvamda insanlar varsa, işte burada yazıyorum, denk gelirse söyleyip geçiyorum. Daha fazlasına gerek yok, kendim memnun olur, hayatımı verimli geçirirsem, onlar için de faydalı olur, onlara ukalalık etmekten daha çok faydası olur.